



ATELIER DE GDPR

LECTOR AV.DIANA-FLAVIA BARBUR, BAROUL CLUJ

ATELIERUL 1

1. **Aplicabilitatea GDPR - material și teritorial**
2. **Noțiunea de date cu caracter personal**
3. **Noțiunea de prelucrare a datelor cu caracter personal**
4. **Principiile de prelucrare a datelor cu caracter personal**
5. **Consimțământul ca și temei de prelucrare a datelor**

1. **Aplicabilitatea GDPR - material și teritorial**

1.1. **Domeniul de aplicare material (operațiunilor asupra cărora se aplică)**

Potrivit art. 2 alin 1 din Regulament, acesta se aplică ori de câte ori are loc o prelucrare de date cu caracter personal:

- indiferent dacă prelucrarea se face **în mod manual** sau **automatiza**;
- indiferent dacă datele prelucrate fac parte dintr-un sistem de evidență sau sunt doar destinate să facă parte dintr-un astfel de sistem. Faptul că datele cu caracter personal colectate nu au ajuns să fie incluse într-un sistem de evidență nu exclude aplicarea Regulamentului.

Excepțiile prevăzute de art. 2 alin. (2) din Regulament:

Regulamentul nu se aplică prelucrării datelor cu caracter personal:

- (a) în cadrul unei activități care nu intră sub incidența dreptului Uniunii;
- (b) de către statele membre atunci când desfășoară activități care intră sub incidența capitolului 2 al titlului V TUE;
- (c) de către o persoană fizică în cadrul unei activități exclusiv personale sau domestice;
- (d) de către autoritățile competente în scopul prevenirii, investigării, depistării sau urmăririi penale a infracțiunilor, sau al executării sancțiunilor penale, inclusiv al protejării împotriva amenințărilor la adresa siguranței publice și al prevenirii acestora.

În concret, lit. a) și b) se referă la activitățile privind securitatea națională și activitățile legate de politica externă și de securitatea comună a Uniunii.

Lit. c) poate ridica cele mai multe discuții în practică.



Considerentul 18 din Preambul menționează că *Regulamentul nu se aplică prelucrării datelor cu caracter personal de către o persoană fizică în cadrul unei activități exclusiv personale sau domestice și care, prin urmare, nu are legătură cu o activitate profesională sau comercială.*

Activitățile personale sau domestice ar putea include corespondența și repertoriul de adrese sau activitățile din cadrul rețelelor sociale și activitățile online desfășurate în contextul respectivelor activități. Cu toate acestea, prezentul regulament se aplică operatorilor sau persoanelor împuternicite de operatori care furnizează mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal pentru astfel de activități personale sau domestice.

Astfel, Regulamentul nu se aplică în situația în care o persoană fizică colectează și utilizează adrese poștale sau de email sau numere de telefon ale altor persoane fizice.

Dar, dacă persoana fizică colectează și păstrează aceste date cu caracter personal – cum ar fi adresele poștale sau zilele de naștere – utilizând o aplicație pe telefonul său mobil sau un program special creat în acest sens, instalat pe calculatorul său, **furnizorului respectivei aplicații sau program îi este aplicabil Regulamentul.**

Sistemele CCTV montate de către persoanele fizice pentru monitorizarea locuinței.

În măsura în care o supraveghere video se extinde, fie și parțial, la spațiul public și, în consecință, este îndreptată în afara sferei private a persoanei care efectuează prelucrarea datelor prin acest mijloc, aceasta nu poate fi considerată drept o activitate exclusiv *personală sau domestică*.

1.2. Domeniul de aplicare teritorial

Potrivit art. 3 alin. (1), Regulamentul se aplică **prelucrării datelor cu caracter personal în cadrul activităților unui sediu al unui operator sau al unei persoane împuternicite de operator pe teritoriul Uniunii, indiferent dacă prelucrarea are loc sau nu pe teritoriul Uniunii.**

Potrivit art. 3 alin. (2), Regulamentul se aplică **prelucrării datelor cu caracter personal ale unor persoane vizate care se află în Uniune de către un operator sau o persoană împuternicită de operator care nu este stabilit(ă) în Uniune, atunci când activitățile de prelucrare sunt legate de:**

- (a) oferirea de bunuri sau servicii unor astfel de persoane vizate în Uniune, indiferent dacă se solicită sau nu efectuarea unei plăți de către persoana vizată; sau**
- (b) monitorizarea comportamentului lor dacă acesta se manifestă în cadrul Uniunii.**

Potrivit art. 3 alin. (3), Regulamentul se aplică **prelucrării datelor cu caracter personal de către un operator care nu este stabilit în Uniune, ci într-un loc în care dreptul intern se aplică în temeiul dreptului internațional public.**

Ipoteza art. 3 alin. (1): este suficient ca doar unul dintre cei doi – fie operatorul, fie persoana împuternicită să aibă sediul pe teritoriul Uniunii.

CEPD a aratat că, dacă un operator sau o persoană împuternicită, stabilită în afara Uniunii, exercită o *activitate reală și eficientă* – chiar și una minimă – prin *aranjamente stabile*, indiferent de forma sa legală (de exemplu, filială, sucursală, birou...) pe teritoriul unui stat membru, se poate considera că acest operator sau această persoană împuternicită are un sediu în acest sens în statul membru.



În situația serviciilor furnizate online, prezența unui singur angajat sau agent al entității non-UE poate fi suficientă pentru a se putea vorbi de o stabilitate a aranjamentelor și de un grad suficient de stabilitate, astfel încât să atragă aplicarea Regulamentului.

Ipoteza art. 3 alin. (2) lit. a): cu privire la sintagma *oferirea de bunuri sau servicii unor astfel de persoane vizate în Uniune*, trebuie avut în vedere considerentul 23 din Preambul, respectiv, ar trebui să se stabilească *dacă reiese că operatorul sau persoana împuternicită de operator intenționează să furnizeze servicii persoanelor vizate din unul sau mai multe state membre din Uniune*.

CEPD arată că simplul fapt că există acces la un site al operatorului, al persoanei împuternicite de operator sau al unui intermediar în Uniune, că este disponibilă o adresă de e-mail și alte date de contact sau că este utilizată o limbă folosită în general în țara terță în care operatorul își are sediul este insuficient pentru a confirma o astfel de intenție.

În schimb, factori precum utilizarea unei limbi sau a unei monede utilizate în general în unul sau mai multe state membre cu posibilitatea de a comanda bunuri și servicii în respectiva limbă sau menționarea unor clienți sau utilizatori care se află pe teritoriul Uniunii pot conduce la concluzia că operatorul intenționează să ofere bunuri sau servicii unor persoane vizate în Uniune.

Prin urmare, ar putea fi luați în considerare, printre altele, următorii factori, fie individual, fie împreună:

- Uniunea Europeană sau cel puțin un stat membru al acesteia este desemnat, nominal, cu referire la bunul sau serviciul oferit;
- operatorul sau persoana împuternicită plătește unui operator de motoare de căutare pentru un serviciu de referințe pe internet pentru a facilita accesul la site-ul său de către consumatorii din Uniune;
- sau operatorul sau persoana împuternicită au lansat campanii de marketing și publicitate destinate publicului din țările UE;
- natura internațională a activității în cauză, cum ar fi anumite activități turistice;
- menționarea adreselor dedicate sau a numerelor de telefon care trebuie accesate dintr-o țară membră UE;
- utilizarea unei limbi sau a unei monede, alta decât cea utilizată în general în țara comerciantului, în special o limbă sau o monedă a unuia sau mai multor state membre ale UE;
- operatorul de date oferă livrarea de mărfuri în statele membre ale UE.

Ipoteza art. 3 alin. (2) lit. b): pentru a fi aplicabil Regulamentul, trebuie să fie îndeplinite cumulativ două criterii: comportamentul monitorizat trebuie să privească o persoană vizată aflată pe teritoriul Uniunii și monitorizarea să se facă pe acest teritoriu.

Pentru a se determina dacă o activitate de prelucrare poate fi considerată ca „monitorizare a comportamentului” persoanelor vizate, ar trebui să se stabilească dacă persoanele fizice sunt urmărite pe internet, inclusiv posibilă utilizare ulterioară a unor tehnici de prelucrare a datelor cu caracter personal care constau în crearea unui profil al unei persoane fizice, în special în scopul de a lua decizii cu privire la aceasta sau de a analiza sau de a face previziuni referitoare la preferințele personale, comportamentele și atitudinile acesteia.

Aplicarea art. 3 alin. (2) lit. b) în cazul în care un operator sau o persoană împuternicită monitorizează comportamentul persoanelor vizate aflate în Uniune ar putea cuprinde o gamă largă de activități de monitorizare, dar în special:

- Reclamă comportamentală;



- Activități de geo-localizare, în special în scopuri de marketing;
- CCTV;
- Studii de piață și alte studii comportamentale bazate pe profiluri individuale;
- Monitorizarea sau raportarea periodică a stării de sănătate a unei persoane.

Ipoteza art. 3 alin. (3) vizează misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale unui stat membru.

2. Noțiunea de date cu caracter personal

Date cu caracter personal - informații privind o persoană fizică identificată sau identificabilă („persoană vizată”); o persoană fizică identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un element de identificare, cum ar fi un nume, un număr de identificare, date de localizare, un identificator online, sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, genetice, psihice, economice, culturale sau sociale.

Exemple de date cu caracter personal: numele persoanei, adresa, starea civilă, data nașterii, codul numeric personal (număr de identificare național), coordonatele GPS (date de localizare), adresa de IP (identificator on line), culoarea ochilor (element propriu identității fizice), grupa de sânge (element genetic), salariul (element economic), etc.

Datele cu caracter personal se împart în două categorii: date cu caracter personal obișnuite – marea majoritate – și date speciale.

Art. 9 din Regulament face referire la categoriile speciale de date cu caracter personal:

1. cele care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, confesiunea religioasă sau convingerile filosofice sau apartenența la sindicate;
2. date genetice, date biometrice pentru identificarea unică a unei persoane fizice - cum este codul numeric personal;
3. de date privind sănătatea;
4. date privind viața sexuală sau orientarea sexuală ale unei persoane fizice;
5. date referitoare la condamnări penale și infracțiuni sau la măsuri de securitate conexe.

3. Noțiunea de prelucrare a datelor cu caracter personal

Prin **prelucrare** se înțelege orice operațiune sau set de operațiuni efectuate asupra datelor cu caracter personal sau asupra seturilor de date cu caracter personal, cu sau fără utilizarea de mijloace automatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, structurarea, stocarea, adaptarea sau modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, divulgarea prin transmitere, diseminarea sau punerea la dispoziție în orice alt mod, alinierea sau combinarea, restricționarea, ștergerea sau distrugerea.



Este important de reținut faptul că inclusiv ștergerea sau distrugerea reprezintă o prelucrare de date cu caracter personal.

4. Principiile prelucrării datelor cu caracter personal

Art. 5 din Regulament este cel care le enumeră și are următorul conținut:

Datele cu caracter personal sunt:

- (a) prelucrate în mod legal, echitabil și transparent față de persoana vizată („legalitate, echitate și transparență”);
 - (b) colectate în scopuri determinate, explicite și legitime și nu sunt prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu aceste scopuri; prelucrarea ulterioară în scopuri de arhivare în interes public, în scopuri de cercetare științifică sau istorică ori în scopuri statistice nu este considerată incompatibilă cu scopurile inițiale, în conformitate cu art. 89 alin. (1) („limitări legate de scop”);
 - (c) adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar în raport cu scopurile în care sunt prelucrate („reducerea la minimum a datelor”);
 - (d) exacte și, în cazul în care este necesar, să fie actualizate; trebuie să se ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că datele cu caracter personal care sunt inexacte, având în vedere scopurile pentru care sunt prelucrate, sunt șterse sau rectificate fără întârziere („exactitate”);
 - (e) păstrate într-o formă care permite identificarea persoanelor vizate pe o perioadă care nu depășește perioada necesară îndeplinirii scopurilor în care sunt prelucrate datele; datele cu caracter personal pot fi stocate pe perioade mai lungi în măsura în care acestea vor fi prelucrate exclusiv în scopuri de arhivare în interes public, în scopuri de cercetare științifică sau istorică ori în scopuri statistice, în conformitate cu art. 89 alin. (1), sub rezerva punerii în aplicare a măsurilor de ordin tehnic și organizatoric adecvate prevăzute în prezentul regulament în vederea garantării drepturilor și libertăților persoanei vizate („limitări legate de stocare”);
 - (f) prelucrate într-un mod care asigură securitatea adecvată a datelor cu caracter personal, inclusiv protecția împotriva prelucrării neautorizate sau ilegale și împotriva pierderii, a distrugerii sau a deteriorării accidentale, prin luarea de măsuri tehnice sau organizatorice corespunzătoare („integritate și confidențialitate”);
- (2) Operatorul este responsabil de respectarea alin. (1) și poate demonstra această respectare („responsabilitate”).

4.1. Principiul legalității, echității și transparenței

Legalitatea presupune ca datele cu caracter personal să fie prelucrate în conformitate cu legea, respectiv art. 6 din Regulament, care stabilește temeiurile prelucrării.

În lipsa unui temei, prelucrarea datelor nu are un caracter legal și, ca urmare, ea nu poate fi făcută. Utilizarea unui temei greșit pentru prelucrarea acestora are aceleași consecințe.

În considerentul 60, se menționează faptul că, potrivit principiilor prelucrării echitabile și transparente, persoana vizată este informată cu privire la existența unei operațiuni de prelucrare și la scopurile acesteia. În plus, persoana vizată ar trebui informată cu privire la crearea de profiluri, precum și



la consecințele acesteia. Atunci când datele cu caracter personal sunt colectate de la persoana vizată, aceasta ar trebui informată, de asemenea, dacă are obligația de a furniza datele cu caracter personal și care sunt consecințele în cazul unui refuz.

Potrivit Grupului de lucru art. 29 din Directiva 95/46/CE, Transparența reprezintă o obligație generală în temeiul Regulamentului, care se aplică pentru trei domenii centrale:

- (1) furnizarea de informații persoanelor vizate în legătură cu prelucrarea echitabilă a datelor;
- (2) modul în care operatorii comunică cu persoanele vizate în legătură cu drepturile lor în temeiul Regulamentului și

(3) modul în care operatorii facilitează exercitarea de către persoanele vizate a drepturilor lor¹.

Principiul transparenței le permite persoanelor vizate să fie în permanență informate, să își poată exercita drepturile și să poată lua cele mai bune decizii cu privire la datele lor cu caracter personal.

4.2. Principiul limitării scopului prelucrării de date cu caracter personal

Datele cu caracter personal pot fi prelucrate numai în scopul în care au fost colectate, iar dacă operatorul dorește să le prelucreze și în alte scopuri, atunci, în sarcina sa, sunt stabilite obligații suplimentare. Astfel, el este obligat fie să îi se solicite persoanei vizate consimțământul – dacă acesta este temeiul prelucrării ulterioare, fie va trebui să o informeze pe aceasta, dacă există un alt temei al prelucrării în afara de consimțământ.

Excepțiile prevăzute de Regulament sunt atunci când datele sunt folosite, ulterior, în scopuri de arhivare în interes public, în scopuri de cercetare științifică sau istorică ori în scopuri statistice.

4.3. Principiul exactității datelor cu caracter personal prelucrate

Acest principiu stabilește în sarcina operatorului de date cu caracter personal obligația constantă de a se asigura că datele cu caracter personal pe care le prelucrează sunt actualizate.

Corelativ acestei obligații, există dreptul persoanei vizate de a solicita și obține rectificarea/actualizarea datelor sale cu caracter personal.

Operatorul este cel care va stabili intervalele de timp la care va face o actualizare a datelor, precum și modalitatea în care o va face, în funcție de specificul activității sale și de modul în care le prelucrează, pe de o parte, și de modul în care interacționează cu persoana vizată, pe de altă parte.

4.4. Principiul limitării stocării datelor

Potrivit acestui principiu, datele cu caracter personal nu pot fi păstrate pentru perioade de timp nelimitat ci, dimpotrivă, ele pot fi păstrate doar pe durata unor intervale de timp limitate, respectiv atât cât este necesar pentru atingerea scopului pentru care sunt prelucrate.

¹ Grupul de lucru, Orientări privind transparența, p. 4, forma revizuită la data de 11.04.2018 (<https://www.dataprotection.ro/servlet/View Document?id=1601>).



Operatorii de date cu caracter personal, atunci când își întocmesc evidența operațiunilor de prelucrare, trebuie să stabilească clar durata pentru care păstrează fiecare categorie de date cu caracter personal în parte și, totodată, să se asigure că această durată a prelucrării este ulterior respectată.

4.5. Principiul integrității și confidențialității datelor cu caracter personal

Operatorii sunt obligați să asigure protecția datelor cu caracter personal din toate punctele de vedere, atât împotriva unei accesări neautorizate – din interior – prin deteriorări, ștergeri accidentale sau intenționate, cât și din exterior – în cazul unor atacuri cibernetice, furturi, etc.

Pentru conformarea la acest principiu, operatorii trebuie să evalueze modul în care prelucrează și protejează datele cu caracter personal, precum și să garanteze:

- existența unor fluxuri operaționale sigure și stabilite conform atribuțiilor fiecărui salariat în parte; astfel, se va asigura limitarea accesului angajaților la datele cu caracter personal prelucrate, mai exact se va stabili un acces diferențiat, în sensul că fiecare angajat va avea acces doar la acele categorii de date de care are nevoie pentru a-și îndeplini atribuțiile de serviciu;
- existența unor politici clare de securitate și accesare a datelor;
- crearea/stabilirea unor mijloace tehnice adecvate pentru a preveni accesarea neautorizată și pierderile și furturile de date.

În plus, operatorul are obligația de a implementa politici de control a măsurilor enumerate anterior – fie control intern, fie extern – pentru a se asigura că întreg sistemul funcționează.

4.6. Principiul responsabilității

El include două sarcini pentru operatorii de date cu caracter personal:

- o sarcină de a respecta prevederile alin. (1) – adică restul principiilor –
- a doua, de a putea face dovada îndeplinirii primei sarcini. Această dovadă trebuie făcută, de regulă, în fața autorităților naționale și, eventual, dacă este cazul, în fața instanței de judecată.

Operatorii sunt obligați să implementeze norme și reguli interne, politici și coduri de etică, pentru a se conforma Regulamentului, astfel încât să asigure respectarea efectivă a drepturilor persoanelor vizate și protecția datelor cu caracter personal ale acestora.

În lumina acestui principiu, operatorii sunt responsabili de respectarea nu numai a prevederilor legale, ci și a eticii care guvernează prelucrarea datelor cu caracter personal.

5. Consimțământul ca și temei de prelucrare a datelor

Un prim temei al prelucrării îl reprezintă consimțământul persoanei vizate, indicat la art. 6 alin. (1) lit. a) din Regulament.

5.1 Condiții de valabilitate ale consimțământului:



Potrivit definiției de la art. 4, consimțământ al persoanei vizate înseamnă orice *manifestare de voință liberă, specifică, informată și lipsită de ambiguitate a persoanei vizate prin care aceasta acceptă, printr-o declarație sau printr-o acțiune fără echivoc, ca datele cu caracter personal care o privesc să fie prelucrate.*

5.1.1. Consimțământul trebuie să fie liber acordat

O primă condiție a unui consimțământ valabil este aceea ca el să fie acordat în mod liber de către persoana vizată.

Prin noțiunea de „liber acordat” se înțelege, potrivit CEPD, faptul că persoana vizată are alegerea și controlul real asupra voinței sale exprimate.

Ca regulă generală, Regulamentul prevede că, în cazul în care persoana vizată nu are nicio alegere reală, se simte obligată să consimtă sau va suporta consecințe negative dacă nu consimte, atunci consimțământul nu va putea fi valabil. De asemenea, dacă consimțământul este încorporat ca o parte negociabilă a termenilor și condițiilor, se presupune că nu a fost dat în mod liber. La fel, consimțământul nu va fi considerat a fi dat în mod liber dacă persoana vizată nu este în măsură să refuze sau să și-l retragă.

Există numeroase situații în care se presupune că un consimțământ nu va putea fi considerat ca fiind liber acordat, în mod special atunci când, între operator și persoana vizată există un raport pe verticală, de subordonare.

În acest sens, Orientările cu privire la consimțământ face trimitere la situația raportului dintre o persoană vizată și o autoritate publică și în cazul raporturilor de muncă.

a. Situația autorităților publice:

Se consideră, deseori, că există un dezechilibru clar al puterii în relația dintre operatorul autoritate publică și persoana vizată, deoarece relația dintre operatorul autoritate publică și persoana fizică vizată este întotdeauna un raport pe verticală, de subordonare.

b. Situația relațiilor de muncă

Un dezechilibru al puterii și același raport pe verticală există și în contextul ocupării forței de muncă. Având în vedere raportul de subordonare care rezultă din relația angajator/angajat, CEPD consideră că este puțin probabil ca persoana vizată să poată refuza să își dea consimțământul în fața angajatorului pentru prelucrarea datelor, fără a experimenta teama sau riscul real al unor efecte dăunătoare ca urmare a unui refuz.

c. Situația contractelor încheiate cu instituțiile bancare

Chiar dacă această ipoteză nu se regăsește în Orientări, consider că ea trebuie avută în vedere datorită aceluiași raport de subordonare existent între instituția bancară și persoana fizică beneficiară a serviciilor acesteia.

d. Prelucrarea imaginii prin camere de luat vederi – CCTV

5.1.2. Să nu fie condiționat

Art. 7 alin. (4) din Regulament indică faptul că, printre altele, situația consimțământului la „pachet” cu acceptarea termenilor și/sau a condițiilor sau „legarea” executării unui contract sau



furnizării unui serviciu de o cerere de acord pentru prelucrarea datelor cu caracter personal, care nu sunt necesare pentru executarea contractului sau prestarea serviciului respectiv, este considerată extrem de nedorit. Dacă consimțământul este dat într-o astfel de situație, se presupune că nu este dat liber.

5.1.3. Granularitate

Nu se acordă în mod liber consimțământul în cazul în care procesul/procedura prevăzută pentru obținerea consimțământului nu le permite persoanelor vizate să își exprime consimțământul separat pentru fiecare prelucrare de date cu caracter personal, respectiv pentru fiecare operațiune de prelucrare în parte (de exemplu, numai pentru unele operațiuni de prelucrare și nu pentru altele).

Considerentul 32 prevede: *Consimțământul ar trebui să vizeze toate activitățile de prelucrare efectuate în același scop sau în aceleași scopuri. Dacă prelucrarea datelor se face în mai multe scopuri, consimțământul ar trebui dat pentru toate scopurile prelucrării.*

5.1.4. Detrimentul

Operatorul trebuie să demonstreze că este posibil ca persoana vizată să refuze sau să își poată retrage consimțământul fără să suporte vreun prejudiciu.

De exemplu, operatorul trebuie să demonstreze că retragerea consimțământului nu conduce la niciun fel de costuri pentru persoana vizată și, astfel, să nu existe un dezavantaj clar pentru acele persoane care își retrag consimțământul.

5.1.5. Consimțământul trebuie să fie specific

Art. 6 alin. (1) lit. a) arată faptul că acordul persoanei vizate trebuie să fie dat în legătură cu „unul sau mai multe scopuri specifice” și că o persoană vizată are de ales în raport cu fiecare dintre ele.

Cerința ca un consimțământ să fie „specific” este de natură să asigure un grad de control al persoanei vizate asupra fiecărei prelucrări în parte și, totodată, de transparență pentru datele sale.

5.1.6. Informarea persoanei vizate (consimțământul informat)

Regulamentul impune cerința ca, pentru a fi valabil acordat, consimțământul să fie informat.

În absența informării, persoana vizată este lipsită de posibilitatea concretă de a lua decizii în cunoștință de cauză, nu poate să înțeleagă cu ce este de acord, și, ca urmare, nu poate să își exercite efectiv dreptul de a și retrage consimțământul. Dacă operatorul nu oferă informații corecte și complete, controlul persoanei vizate asupra datelor sale își pierde esența și consimțământul va fi o bază invalidă pentru prelucrare.

5.1.7. Exprimarea unui consimțământ neîndoielnic/lipsit de ambiguitate

Potrivit Regulamentului, este clar că orice manifestare de consimțământ necesită o declarație de la persoana vizată sau un act afirmativ clar, o acțiune, ceea ce înseamnă că trebuie să fie întotdeauna transmis printr-o mișcare sau declarație activă. Trebuie să fie evident că persoana vizată a consimțit la prelucrare.



Considerentul 42 prevede: Atunci când prelucrarea se bazează pe consimțământul persoanei vizate, operatorul ar trebui să fie capabil să demonstreze că persoana vizată a dat consimțământul operațiunii de procesare.

5.2. Durata de valabilitate a consimțământului

Nu există prevăzută de către Regulament o durată maximă de valabilitate a consimțământului, ci aceasta depinde în mare măsură de natura datelor, de scopul prelucrării și de contextul în care aceasta are loc.

CEPD recomandă, ca cea mai bună practică, ca consimțământul să fie reîmprospătat la intervale adecvate. Oferirea din nou a tuturor informațiilor de către operator ajută la asigurarea persoanei vizate că este bine informată cu privire la modalitatea în care datele sale cu caracter personal sunt utilizate și despre modul de exercitare a drepturilor sale.

5.3. Retragera consimțământului

Retragera consimțământului reprezintă, în concret, o modalitate de exercitare a unui drept al persoanei vizate.

Art. 7 alin. (3) din Regulament prevede că operatorul trebuie să asigure că retragera consimțământului persoanei vizate este la fel de ușoară precum acordarea consimțământului și în orice moment dat. El nu impune ca retragera consimțământului să trebuiască să fie făcută întotdeauna prin aceeași acțiune.

Astfel, când consimțământul este obținut prin mijloace electronice, prin glisarea sau apăsarea tastei, bifarea unei căsuțe, persoanele vizate trebuie să își poată retrage consimțământul la fel de ușor: o apăsare de tastă sau o debifare a unei căsuțe.

În plus, persoana vizată ar trebui să poată să își retragă consimțământul fără niciun prejudiciu. Aceasta înseamnă, printre altele, că un operator trebuie să se asigure că retragera consimțământului se poate face gratuit și fără nicio consecință negativă pentru persoana vizată.

5.4. Obținerea consimțământului în cazul copiilor

Noua legislație conține prevederi speciale în ceea ce privește obținerea consimțământului atunci când persoana vizată este un copil.

Art. 8 alin. (1) prevede că, în cazul în care temeiul prelucrării îl reprezintă consimțământul, iar acest consimțământ este solicitat în legătură cu oferta serviciilor societății informaționale direct de la un copil, prelucrarea datelor cu caracter personal ale unui copil este legală atunci când acesta are cel puțin 16 ani. În cazul în care copilul are vârsta sub 16 ani, prelucrarea este legală numai dacă și în măsura în care consimțământul este dat sau autorizat de către titularul răspunderii/autorității părintești.

În ceea ce privește limita de vârstă a consimțământului valid, Regulamentul oferă flexibilitate, în sensul că statele membre au posibilitatea ca, prin legea internă, să prevadă o vârstă mai mică, dar această vârstă nu poate fi sub 13 ani.

Din cele de mai sus rezultă că art. 8 se aplică numai atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:



- prelucrarea este legată de oferta serviciilor societății informaționale direct către un copil;
- procesarea are ca și temei consimțământul.

a. Definiția sintagmei „Serviciul societății informaționale”

CJUE a reținut că serviciile societății informaționale acoperă contractele și alte servicii care sunt încheiate sau transmise pe internet. În cazul în care un serviciu are două componente independente din punct de vedere economic, una fiind componenta online – cum ar fi oferta și acceptarea unei oferte în contextul încheierii unui contract sau informațiile referitoare la produse sau servicii, inclusiv activități de marketing – această componentă este definită ca un serviciu al societății informaționale, cealaltă componentă fiind cea fizică, livrarea sau distribuirea de bunuri, ea nefiind acoperită de noțiunea de serviciu al societății informaționale.

Astfel, livrarea online a unui serviciu ar intra în sfera de aplicare a termenului de *serviciu al societății informaționale* prevăzut la art. 8 din Regulament.

b. Definiția sintagmei „Oferit direct unui copil”

Includerea cuvântului „oferit direct unui copil” indică faptul că art. 8 este destinat să se aplice unora, nu tuturor serviciilor societății informaționale. În acest sens, în cazul în care un furnizor de servicii de societate informațională face clar utilizatorilor potențiali că oferă serviciile sale doar persoanelor cu vârsta peste 18 ani și acest lucru nu este contrazis de alte dovezi (cum ar fi conținutul site-ului sau planurile de marketing), atunci serviciul nu va fi considerat a fi „oferit direct unui copil” și art. 8 nu se va aplica.

Atunci când serviciile sunt oferite numai copiilor sau și adulților, cât și copiilor, este aplicabil art. 8 din Regulament.

c. Vârsta

Regulamentul menționează că „statele membre pot prevedea prin lege o vârstă mai mică în aceste scopuri cu condiția ca o astfel de vârstă mai mică să nu fie sub 13 ani”.

Atunci când oferă servicii societății informaționale copiilor pe baza consimțământului, se așteaptă ca operatorii să facă eforturi rezonabile pentru a verifica dacă utilizatorul are peste vârsta consimțământului digital și aceste măsuri ar trebui să fie proporționale cu natura și riscurile activităților de prelucrare, se mai susține în Orientări.

d. Consimțământul copiilor și responsabilitatea părinților

În ceea ce privește autorizarea ce trebuie solicitată de către operator unui titular de responsabilitate parentală, Regulamentul nu specifică modalitatea prin care se stabilește care persoană are dreptul de a exercita efectiv această responsabilitate/autoritate părintească și a decide astfel pentru copil.

Alte temeuri de prelucrare a datelor cu caracter personal: art. 6 din Regulament

(b) prelucrarea este necesară pentru executarea unui contract la care persoana vizată este parte sau pentru a face demersuri la cererea persoanei vizate înainte de încheierea unui contract;

(c) prelucrarea este necesară în vederea îndeplinirii unei obligații legale care îi revine operatorului;



UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA

INPPA Centrul Teritorial Cluj

400118, CLUJ-NAPOCA STR.PAVEL ROȘCA NR.4 AP.15, TEL/FAX 0264-439450

e-mail : office@inppa-cluj.ro ;

<http://www.inppa-cluj.ro>

(d) prelucrarea este necesară pentru a proteja interesele vitale ale persoanei vizate sau ale altei persoane fizice;

(e) prelucrarea este necesară pentru îndeplinirea unei sarcini care servește unui interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este investit operatorul;

(f) prelucrarea este necesară în scopul intereselor legitime urmărite de operator sau de o parte terță, cu excepția cazului în care prevalează interesele sau drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate, care necesită protejarea datelor cu caracter personal, în special atunci când persoana vizată este un copil.